

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

Τ.Θ. 90, 19011 ΑΥΛΩΝΑΣ - ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2018 - Α.Φ.180 - ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 0,01 ΕΥΡΩ

"Ίδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή, εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι, διότι θέλει σαλπίσει και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή." Α΄ Κορ.15:51-52

Η πίστη ξεκλειδώνει τους θησαυρούς του ουρανού

Ο Ιησούς ποτέ δε δίδαξε τους μαθητές Του το πώς να κηρύττουν, αλλά τους δίδαξε το πώς να προσεύχονται. Ήθελε να έχουν δύναμη από το Θεό και τότε θα μπορούσαν να μεταδώσουν αυτή τη δύναμη και στον άνθρωπο.

Στον Ιάκωβο διαβάζουμε: *"Αν κάποιος από εσάς έχει έλλειψη σοφίας, ας ζητά από το Θεό... και θα του δοθεί. Ας ζητάει όμως με πίστη, χωρίς καθόλου να αμφιβάλλει..."* (Ίακ. 1:5-6). Έτσι, η πίστη γίνεται το χρυσό κλειδί που ξεκλειδώνει τους θησαυρούς του ουρανού. Ήταν η ασπίδα που πήρε ο Δαβίδ όταν συνάντησε τον Γολιάθ στην κοιλάδα. Πίστεψε ότι ο Θεός θα παρέδιδε τους Φιλιισταίους στα χέρια του.

Κάποιος είπε ότι η πίστη σε οδηγεί με τον Χριστό οπουδήποτε Τον δοξάζεις. Η απιστία βλέπει κάτι στο χέρι του Θεού και λέει: "Δε μπορώ να το λάβω". Η πίστη το βλέπει και λέει: "Θα το λάβω".

Η νέα ζωή αρχίζει με πίστη και μετά έχουμε μόνο να χτίσουμε επάνω σ' αυτό το θεμέλιο. *"Γι' αυτό σας λέω, όλα όσα προσεύχεστε και ζητάτε, πιστεύετε*

ότι τα λάβατε, και θα σας γίνουν" (Μαρκ. 11:24). Αλλά ας έχουμε στο μυαλό μας το ότι πρέπει να έχουμε θέρη, όταν πηγαίνουμε στο Θεό.

Πάρτε την περίπτωση της Συροφοίνισσας (Ματθ. 15:21-28). Όταν φώναξε στον Κύριο, φάνηκε για μια στιγμή, σαν Εκείνος να μην άκουσε το αίτημά της. Οι μαθητές ήθελαν να την απομακρύνουν. Αν και ήταν με το Χριστό για τρία χρόνια και είχαν καθίσει στα πόδια Του, ωστόσο δεν είχαν καταλάβει πόσο γεμάτη από έλεος ήταν η καρδιά Του. Σκεφτείτε το Χριστό να διώχνει μια φτωχή αμαρτωλή, που είχε έρθει σ' Αυτόν για έλεος! Μπορείτε να συλλάβετε κάτι τέτοιο; Αυτή η φτωχή γυναίκα είχε πάρει τη θέση του παιδιού της. "Κύριε, βοήθησέ με!" είπε. Νομίζω, όταν ερχόμαστε με μια σφοδρή επιθυμία να δούμε τους φίλους μας ευλογημένους, όταν βάζουμε τον εαυτό μας στη θέση τους, ο Θεός θ' ακούσει την προσευχή μας.

Η Συροφοίνισσα έκανε την εξής προσευχή: "Κύριε, βοήθησέ με!" Ήταν μια

μικρή προσευχή, αλλά πήγε ακριβώς στην καρδιά του Υιού του Θεού. Ωστόσο, δοκίμασε την πίστη της. Είπε: *"Δεν είναι καλό να λάβει κανείς τον άρτο των παιδιών και να τον ρίξει στα σκυλάκια"*. Αυτή απάντησε: *"Ναι, Κύριε, αλλά και τα σκυλάκια τρώνε από τα ψίχουλα που πέφτουν από το τραπέζι των κυρίων τους"*. Ο Ιησούς απάντησε: *"Ω γυναίκα, μεγάλη η πίστη σου!"*

Τι εγκώμιο τής έπλεξε! Η ιστορία της δεν πρόκειται να ξεχαστεί όσο υπάρχει η εκκλησία πάνω στη γη. Τίμησε την πίστη της και της έδωσε όλα όσα ζήτησε. Ο καθένας μπορεί να πει: "Κύριε, βοήθησέ με!" Όλοι χρειαζόμαστε ελπίδα. Σαν χριστιανοί, χρειαζόμαστε περισσότερη χάρη, περισσότερη αγάπη, περισσότερη καθαρότητα ζωής, περισσότερη δικαιοσύνη. Έτσι, ας κάνουμε αυτή την προσευχή σήμερα. Θέλω ο Θεός να με βοηθήσει να κηρύττω καλλίτερα και να ζω καλλίτερα, να μοιάζω όλο και περισσότερο στον Υιό του Θεού.

Συνέχεια στη σελίδα 2

Το αντίδοτο της ανησυχίας

«Για τίποτε μην ανησυχείτε, αλλά σε κάθε περίπτωση να παρουσιάζετε με την προσευχή και τη δέηση και με πνεύμα ευγνωμοσύνης τα αιτήματά σας στο Θεό. Κι έτσι, η ειρήνη του Θεού, που ξεπερνάει κάθε ανθρώπινη διάνοια, θα διαφυλάξει τις καρδιές σας και τις σκέψεις σας προσκολλημένες στον Χριστό Ιησού.» (Φιλ. 4:6-7)

Η ζωή είναι γεμάτη από καταστάσεις που χρειάζονται την άμεση προσοχή μας. Προβλήματα και δυσκολίες μπορούν να μας κάνουν ν' ανησυχούμε και να κλέβουν την ειρήνη μας. Ο Θεός όμως δε θέλει να συμβεί κάτι τέτοιο, οπότε έχει δώσει τον τρόπο να έρθουμε σε επαφή μαζί Του αμέσως μόλις αρχίσουμε ν' ανησυχούμε. Μέσα από την ανησυχία μάς κάνει ο Θεός να καταλάβουμε ότι πρέπει να πάμε σ' Εκείνον και να Του μιλήσουμε γι' αυτό που αντιμετωπίζουμε. Ο Θεός μάς προσκαλεί να πάμε σ' Εκείνον με προσευχή και υπόσχεται να αποκαταστήσει την ειρήνη στη ζωή μας.

Μπορούμε να πάμε στο Θεό είτε για μικρό αίτημα είτε για μεγάλο, γιατί τίποτα δεν είναι δύσκολο για Εκείνον. Εφόσον ανησυχεί κάτι εσένα, άλλο τόσο ανησυχεί και ο Θεός.

Ενθαρρυνόμαστε να έρθουμε μπροστά Του με «ευχαριστία».

Η ευχαριστία πηγάζει από μία καρδιά που γνωρίζει Ποιος είναι ο Θεός και τι κάνει για εμάς. Ας θυμόμαστε ότι ο Θεός είναι αγάπη και ότι τίποτα απολύτως δε μπορεί να μας χωρίσει από την αγάπη Του (1 Ιωαν.4:16, Ρωμ.8:38-39). Ας μην ξεχνάμε ότι ο Θεός είναι Παντοδύναμος και ότι η δεξιά Του έρχεται πάντα για να μας σώσει (Ψαλμ.60:5). Επίσης να θυμόμαστε ότι η καλοσύνη και το έλεος του Θεού θα μας ακολουθεί όλες τις μέρες της ζωής μας (Ψαλμ.23:6) και ότι πάντα θα πρέπει να είμαστε ευγνώμονες (Κολ.2:7).

Το αποτέλεσμα της προσευχής είναι η ειρήνη **«η ειρήνη του Θεού που ξεπερνά κάθε λογισμό»** μία ειρήνη που ο άνθρωπος νους δε μπορεί να καταλάβει, ούτε να παράγει.

Ο Θεός όχι μόνο στρέφει σε καλό το κακό που μας έχει προκύψει (Ρωμ.8:38), αλλά επίσης εργάζεται μέσα μας, έτσι ώστε να διαφυλάξει την καρδιά μας και το νου μας εν Χριστώ Ιησού. (Φιλ.4:7).

Εάν κάτι σε βασανίζει, μην αρχεις, πήγαινε κατ' ευθειαν σε Εκείνον που νοιάζεται. Θα χαρεί πάρα πολύ να σε δει, γιατί υπόσχεται να σου χαρίσει μία καταπληκτική ειρήνη.

Η πίστη ξεκλειδώνει τους θησαυρούς του ουρανού

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Οι χρυσές αλυσίδες της πίστης μάς συνδέουν ακριβώς με το θρόνο του Θεού και η χάρη του Ουρανού διαποτίζει την ψυχή μας.

Δεν ξέρουμε εάν αυτή η γυναίκα ήταν μια μεγάλη αμαρτωλή, ωστόσο, ο Κύριος άκουσε την κραυγή της. Μπορεί μέχρι τώρα να ζεις στην αμαρτία, αλλά εάν κράξεις: "Κύριε, βοήθησέ με!" θα απαντήσει την προσευχή σου, εφόσον είναι ειλικρινής. Πολύ συχνά όταν φωνάζουμε στο Θεό, δεν εννοούμε πραγματικά κάτι σε βάθος.

Επιθυμία του Θεού είναι η προσευχή σου να είναι και ο πόθος της καρδιάς σου. Τέτοιου είδους προσευχές ο Θεός ευαρεστείται ν' ακούει και ν' απαντά.

Έπειτα, πρέπει να περιμένουμε να λάβουμε την ευλογία. Όταν ο εκατόνταρχος ήθελε ο Χριστός να θεραπεύσει το δούλο του, σκέφτηκε ότι δεν ήταν άξιος να πάει και να ζητήσει τον Ίδιο τον Κύριο, έτσι έστειλε τους φίλους του να κάνουν την αίτηση (βλ. Λουκ. 7:2-10). Έστειλε τους αγγελιοφόρους να συναντήσουν τον Κύριο και να πουν: "Κύριε, να μην ενοχλείσαι να έρθεις, αλλά, πες ένα λόγο και ο δούλος μου θα γιατρευτεί". Ο Ιησούς είπε στους Εβραίους: "Σας λέω, ούτε μέσα στο λαό Ισραήλ δε βρήκα τόσο πολλή πίστη". Θαύμασε για την πίστη αυτού του εκατόνταρχου και επειδή τον ευαρέστησε, θεράπευσε τον δούλο αμέσως. Η πίστη ήταν που έφερε την απάντηση.

Πόσο ακόμα θα συνεχίσουμε χωρίς δάκρυα;

Νωρίς ένα πρωινό ο A.B.Simpson στην πρωινή του προσευχή είδε τα χέρια του περιτυλιγμένα γύρω από την υδρόγειο σφαίρα και τα δάκρυά του να πέφτουν πάνω της, καθώς προσευχόταν για ένα χαμένο κόσμο.

Απαραίτητη για τον αποτελεσματικό ευαγγελισμό είναι η εσωτερική πνευματική καθοδήγηση που ονομάζουμε "βάρος". Είναι η ευαισθησία της ψυχής προς τους μη σωσμένους, μια αίσθηση απογοήτευσης, μια συντριμμένη καρδιά από το χάλι του αμετανόητου.

Τον Ιούνιο του 1865, ο Hudson Taylor θύμωσε από το αίσθημα της αυτάρκειας που κυβερνούσε τη συνάντησή του που έψαλλε στο Brighton, στην Αγγλία. Νοιαζόταν τόσο πολύ για την Κίνα, ώστε δε μπορούσε να υποφέρει την αδιαφορία μεταξύ των χριστιανών. Ο βιογράφος John Pollock γράφει: "Ο Taylor κοίταξε γύρω. Θέσεις με εύπορους, γενειοφόρους μεγαλέμπορους, καταστηματαρχές, επισκέπτες, σεμνότυφες συζύγους με καπελάκια και ωραία ρούχα, μεγαλωμένα παιδιά εκπαιδευμένα να κρύβουν την ανυπομονησία τους. Η ατμόσφαιρα της αυτάρεσκης θρησκοληψίας τον αρρώσταινε. Πήρε το καπέλο του και έφυγε. "Ανήμπορος ν' αντέξω τη θέα της συνάντησης χιλίων ή περισσότερων χριστιανών να χαίρονται μέσα στην ασφάλειά τους, ενώ εκατομμύρια χάνονταν από έλλειψη γνώσης, περιπλανήθηκα μόνος στην αμμουδιά, με μεγάλη πνευματική αγωνία". Εκεί, στην παραλία, ο Taylor προσευχήθηκε για "24 επιδέξιους εργάτες" που θα μοιράζονταν το βάρος του Χριστού για τους χαμένους στην Κίνα.

Λίγοι είναι οι χριστιανοί που μοιράζονται τη βαθιά ανησυχία του Simpson ή του Taylor για τους μη πιστούς. Τα περισσότερα αιτήματα προσευχής είναι για

ανάγκες υγείας και οικονομικές. Οι μισωμένοι φαίνονται να έχουν ξεχαστεί. Κανένας δε φαίνεται να συμμετέχει στην προσευχή για τα δισεκατομμύρια χωρίς Χριστό. Βλέπω χαλαρές ιεραποστολικές ομάδες προσευχής σε Βιβλικά σχολεία και εκκλησίες, στερημένες απ' αυτό το πνεύμα που διαπερνά τις ψυχές των ανθρώπων.

Το βάρος μου για τους χαμένους με καταπιέζει. Μερικές φορές το Πνεύμα του Θεού με κατακλύζει με μια συγκεκριμένη ανάγκη, αλλά δε θρηνώ συνεχώς για τους αμαρτωλούς, όπως ο Ιερεμίας έκλαψε για την Ιερουσαλήμ. Δεν εκλιπαρώ άνδρες και γυναίκες από σπίτι σε σπίτι με δάκρυα, όπως ο Παύλος. Με απόγνωση, φωνάζω με τον Jim Elliott: "Κύριε, γέμισέ μας με κήρυκες και ιεραποστόλους, που να κηρύττουν με τη δύναμή Σου. Για πόσο θα συνεχίζουμε να προχωράμε χωρίς δάκρυα, χωρίς ηθική φλόγα χωρίς αγάπη; Όχι για πολύ, προσεύχομαι, Κύριε Ιησού, όχι για πολύ".

Υπάρχει αντίδοτο γι' αυτή τη σκληρή αδιαφορία. Οι χριστιανοί που είναι χωρίς βάρος στην καρδιά τους, υποφέρουν από άρρωστη συνείδηση, δυστυχώς δε γνωρίζουν τι σημαίνει αμαρτία, ούτε ποιά είναι η χάρη του Θεού που συγχωρεί.

Η Βιβλική άποψη για την αμαρτία, πρέπει να βαρύνει το φορτίο για τους χαμένους. Ο αμαρτωλός είναι νεκρός μέσα στις αμαρτίες του, υποδουλωμένος από το σατανά και κάτω από την κρίση του Άγιου Θεού, συνεπώς πρέπει να είμαστε έτοιμοι να λάβουμε το δώρο από την καρδιά του ποιμένα, που είναι γεμάτη από έλεος και συμπόνοια για τα πρόβατα που έχουν ξεστρατίσει απ' το κοπάδι.

Η Βιβλική κατανόηση της συγχωρη-

τικής χάρης του Θεού, μας κάνει να καταλάβουμε την επιτακτικότητα για προσευχή για τις χαμένες ψυχές γύρω μας. Το Ευαγγέλιο είναι τα καλά νέα ότι ο Χριστός ήρθε για να σώσει αμαρτωλούς. Η σωτηρία Του μας ελευθερώνει από την αμαρτία. Μόνο με τη χάρη Του, είμαστε συγχωρημένοι και συμφιλιωμένοι με το Θεό. Με την επιστροφή του Χριστού, θα μας δοθούν νέα σώματα και θα κατοικήσουμε σ' ένα νέο κόσμο απ' τον οποίο εξαιρείται η αμαρτία. Δόξα τω Θεώ!

Αυτό το απελευθερωτικό μήνυμα ξέσπασε στον κόσμο, τον πρώτο αιώνα μ.Χ, με μεγάλο ενθουσιασμό και θάρρος. Οι πιστοί το διακήρυξαν με πειθώ και επιτακτικότητα, γιατί ήσαν βαθεία συνειδητοποιημένοι για τη μεγάλη τους ανάγκη για σωτηρία. Εάν είναι να διακηρύξουμε το Ευαγγέλιο με "ψυχή που φλέγεται", πρέπει, επίσης, να αναγνωρίσουμε το μέγεθος της αμαρτίας μας και να χαρούμε στη μεγαλειότητα του Θεού μας.

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ Κωδικός 5027

Είναι μία Χριστιανική εφημερίδα που κυκλοφορεί σε 1.500 φύλλα κάθε δύο μήνες.

Ιδιοκτήτης : Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης.

Εκδότης: Π.Χυδήρογλου-Προκοπίου.

Αποστέλλεται δωρεάν σε όποιον τη ζητήσει. Συντηρείται από δωρεές φίλων και αναγνωστών.

Παράκληση οι δωρεές να στέλνονται στην υπεύθυνη έκδοσης :

Ξένια Χυδήρογλου-Προκοπίου

Ταχ. Θυρ. 90, 19011 Αυλώνας

E-mail : xeniaprocopiou@gmail.com

«Θέλουμε να δούμε τον Ιησού»

«*Ανάμεσα σ' εκείνους που πήγαιναν να προσκυνήσουν στη γιορτή, ήταν και μερικοί Έλληνες. Αυτοί, λοιπόν, ήρθαν στο Φίλιππο, που καταγόταν από τη Βησθαϊδά της Γαλιλαίας, και τον παρακάλεσαν λέγοντας: 'Κύριε, θέλουμε να δούμε τον Ιησού'.* Ιωαν.12:20-21.

Αυτή είναι μια καταπληκτική ιστορία που διαβάζουμε μέσα στην Αγία Γραφή. Την ίδια ώρα που οι θρησκευτικοί αρχηγοί της εποχής προσπαθούσαν να κάνουν τον Ιησού να σωπάσει, οι Εθνικοί από την άλλη προσπαθούσαν να Τον δουν. Υπάρχει κάτι στον Ιησού, που οδηγεί τους ανθρώπους σ' Αυτόν, και ειδικά αυτούς που είναι ελεύθεροι από παραδόσεις. Οι Εβραίοι εκείνης της εποχής περίμεναν έναν πολιτικό Μεσσία που θα τους απελευθέρωνε από τον Ρωμαϊκό ζυγό. Ο Ιησούς όμως δεν ανταποκρινόταν σ' αυτές τις προσδοκίες και τελικά απορρίφθηκε από τους δικούς Του ανθρώπους. Αλλά εδώ είναι κάποιοι Έλληνες που άκουσαν γι' αυτόν τον Ραβί από τη Γαλιλαία με τα θαυμαστά που έκανε και η επιθυμία τους ήταν να Τον συναντήσουν.

Είναι δυνατόν αυτοί οι ίδιοι παράγοντες να εφαρμοστούν και στις μέρες μας. Οι άνθρωποι του Κυρίου στις μέρες μας μπορεί να συνηθίσουν τόσο πολύ σε διακονίες και σε διάφορες δραστηριότητες της εκκλησίας, ώστε να αποτύχουν να δουν ν' αναγνωρίσουν τον Ιησού. Μερικές φορές αυτοί που δεν έχουν εκκλησιαστικό υπόβαθρο, ούτε ανήκουν σ' αυτούς που παραδοσιακά από γενεά σε γενεά εκκλησιάζονται, γίνονται αυτοί που αναπτύσσουν ένα αληθινό πάθος για να δουν τον Ιησού. Οι αλήθειες του Ευαγγελίου είναι τόσο καινούργιες και καταπληκτικές γι' αυτούς, ώστε να παίρνουν πολύ σοβαρά τις εντολές για να ζήσουν τη ζωή του Χριστού και να την δείξουν σ' έναν κόσμο που απελπισμένα Τον χρειάζεται.

Η ερώτηση είναι : «Μπορούμε εμείς που περπατάμε μαζί Του για

χρόνια, που έχουμε καθίσει σε εκκλησιαστικές συναθροίσεις για δεκαετίες, να έχουμε ακόμη αυτό το πάθος να Τον δούμε και να Τον γνωρίσουμε βαθύτερα;» Προφανώς η απάντηση είναι: «Ναι!». Υπάρχουν μερικοί που συνεχίζουν ν' αναπτύσσουν τον περίπατο της αγάπης με τον Κύριό τους ακόμη και μετά από πολλά χρόνια. Αλλά υπάρχουν και πολλοί, των οποίων η αγάπη για τον Ιησού δυστυχώς έχει κρυώσει. Έτσι οι ερωτήσεις είναι οι εξής : «Πώς μπορούμε να αναζωπυρώσουμε τη φωτιά της παθιασμένης μας πρώτης αγάπης για τον Ιησού;» «πώς μπορούμε να δούμε το τέλος να γίνεται καλλίτερο από την αρχή;» «μπορούμε εμείς που Τον έχουμε γνωρίσει εδώ και πολύ καιρό, να Τον αγαπήσουμε όσο γίνεται περισσότερο;»

Η Γραφή μάς διδάσκει ότι αντί να ψυχραίνεται η αγάπη μας για τον Κύριο, το ακριβώς αντίθετο πρέπει να συμβαίνει. Ο Παύλος γράφει στους Κορινθίους : «*Όλοι εμείς, λοιπόν, κοιτάζοντας με ακάλυπτο πρόσωπο στον καθρέφτη της δόξας του Κυρίου, μεταμορφωμάστε στη δική του εικόνα, προχωρώντας από δόξα σε δόξα, έτσι ακριβώς όπως θα το πετύχαινε μόνο το Πνεύμα, ο Κύριος.*» 2 Κορ. 3:18. Είναι μια συνεχώς αυξανόμενη δόξα που πρέπει να υπάρχει στη ζωή μας, καθώς ζούμε προς τα έξω τη ζωή της πίστης.

Τι μπορεί να κρατήσει αυτή τη φωτιά να καίει συνεχώς μέσα μας; Πιστεύω ότι οι Έλληνες που ήρθαν στο Φίλιππο βρήκαν το κλειδί, είτε το συνειδητοποίησαν, είτε όχι, όταν είπαν : «*Θα θέλαμε να δούμε τον Ιησού*».

Το να βλέπουμε τον Ιησού είναι η απάντηση. Το να επιθυμούμε να βλέπουμε Εκείνον πρέπει να είναι η βασική μας επιθυμία. Όταν ο Παύλος έγραφε στους Κολοσσαείς τούς ενθάρρυνε να «...*ζητάτε τα επουράνια πράγματα, όπου είναι ο Χριστός και κάθεται στα δεξιά του Θεού.*» Κολ.3:1.

Το απόρρητο του Κυρίου

«*Το απόρρητο του Κυρίου είναι μαζί με εκείνους που τον φοβούνται...*» (Ψαλμ.25:12)

Ποιο είναι το σημάδι ότι κάποιος είναι φίλος; Είναι το ότι σου λέει τους κρυφούς του πόνους; Το ότι σου εμπιστεύεται τις κρυφές του χαρές. Πολλοί άνθρωποι θα σου εμπιστευτούν τις κρυφές τους θλίψεις, όμως το αποδεικτικό ότι κάποιος σε θεωρεί φίλο του είναι όταν σου εμπιστευτεί τις χαρές του. Έχουμε αφήσει ποτέ το Θεό να μας πει τις χαρές Του; Ή διαρκώς Του λέμε τα μυστικά μας χωρίς να Τον αφήσουμε να μιλήσει και Εκείνος σε εμάς; Στο ξεκίνημα της Χριστιανικής μας ζωής πάμε στο Θεό όλο με αιτήματα. Στην πορεία όμως ανακαλύπτουμε ότι ο Θεός θέλει να έχουμε πιο στενή σχέση μαζί Του, να έρθουμε σε επαφή με τους σκοπούς Του. Έχουμε συνειδητοποιήσει ότι η ουσία της προσευχής που ο Κύριος Ιησούς μάς διδάξε, είναι «*το θέλημά Σου ας γίνει;*»

Αυτό που κάνει τόσο αγαπητό το Θεό σε εμάς δεν είναι τόσο οι ευλογίες που μας δίνει, αλλά τα μικρά καθημερινά πράγματα, γιατί αυτά είναι που δείχνουν την εκπληκτική Του σχέση μαζί μας, γιατί γνωρίζει κάθε λεπτομέρεια της ζωής του καθενός μας.

«*Αυτόν θα διδάξει τον δρόμο, που πρέπει να εκλέξει*» (Ψαλμ.25:12). Στην αρχή θέλουμε να καταλαβαίνουμε ότι ο Θεός μάς καθοδηγεί. Αλλά αργότερα, καθώς αναπτυσσόμαστε πνευματικά, ζούμε σαν να ξέρουμε τόσο καλά το Θεό, που ούτε καν χρειάζεται να ρωτήσουμε ποιο είναι το θέλημά Του, γιατί ούτε που περνάει από το νου μας ότι ίσως ο Θεός να θέλει κάτι διαφορετικό. Εφόσον είμαστε σωσμένοι, ο Θεός μάς καθοδηγεί σε κάθε μας καθημερινή επιλογή. Και εάν σκοπεύουμε να επιλέξουμε κάτι που δεν είναι σύμφωνο με το θέλημά Του, θα μας κάνει να νοιώσουμε άβολα και δε θα έχουμε ειρήνη μέσα μας. Όποτε αμφιβάλλεις για κάτι, σταμάτα αμέσως και λάβε σοβαρά υπόψη αυτά τα συναισθήματα που ο Θεός έβαλε στην καρδιά σου. Ποτέ μην προσπαθήσεις να δικαιολογηθείς και να πεις «αναρωτιέμαι γιατί να μην το κάνω αυτό; Ο Θεός μάς καθοδηγεί σε οτιδήποτε επιλέγουμε, που σημαίνει ότι στην ουσία καθοδηγεί την κοινή λογική μας. Και όταν παραχωρούμε τον εαυτό μας στις διδασκαλίες Του και στην οδηγία Του, δεν εμποδίζουμε πλέον το Πνεύμα Του ρωτώντας διαρκώς «Τώρα, Κύριε, ποιο είναι το θέλημά Σου;»

ΒΡΗΚΑ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ!

"Αύριο το πρωί", άρχισε να λέει ο χειρουργός, "θα σου ανοίξω την καρδιά. "Ω! γιατρέ," είπε ο μικρός ασθενής, "θα βρεις το ΧΡΙΣΤΟ εκεί." Ο γιατρός έκανε πως δεν άκουσε και συνέχισε, " Θα την ανοίξω την καρδιά σου για να δω τι ζημιά έχει γίνει." "Ναι, γιατρέ, εκτός απ' αυτό θα βρεις και το Χριστό μέσα στην καρδιά μου!"

Ο γιατρός κοίταξε τους γονείς του μικρού παιδιού που παρέμειναν σιωπηλοί, και συνέχισε, " Θα δω τι ζημιά έγινε και θα δω τι μπορώ να κάνω για να τη διορθώσω." Ο μικρός όμως επέμενε. "Αλλά θα βρεις γιατρέ και το Χριστό μέσα στην καρδιά μου. Η Αγία Γραφή λέγει πως Εκείνος κατοικεί εκεί. Και οι ύμνοι που ψάλουμε στην εκκλησία λένε το ίδιο. Θα Τον βρεις μέσα στην καρδιά μου!"

Ο γιατρός, λίγο εκνευρισμένος με την εμμονή του μικρού τού απάντησε: "Θα σου πω τι θα βρω μέσα στην καρδιά σου. Θα βρω κατεστραμμένους μυς, βουλωμένες αρτηρίες και χαμηλή πίεση του αίματος. Να δω τι θα μπορέσω να κάνω." Ο μικρός όμως συνέχισε, "Θα βρεις και τον Ιησού επίσης. Αυτός ζει εκεί."

Ο γιατρός επέστρεψε στο γραφείο του αρκετά σκεπτικός και λίγο προβληματισμένος. Πήρε την καρτέλα του παιδιού στα χέρια του και τη μελέτησε προσεκτικά. Όλες οι ιατρικές εξετάσεις που είχαν γίνει έδειχναν κατεστραμμένη αορτή, κατεστραμμένη βαλβίδα και μια γενικευμένη καταστροφή των μυών της καρδιάς. Με κόκκινο μολύβι είχε σημειώσει: "Δεν υπάρχει ελπίδα για μεταμόσχευση. Θεραπευτική αγωγή: παυσίπονα και παραμονή στο κρεβάτι. Πρόγνωση: Θάνατος μέσα σ' ένα χρόνο."

Ο γιατρός έβαλε το πρόσωπό του μέσα στα δύο χέρια του και έμεινε για πολύ ώρα έτσι σκεπτικός. Η κατάσταση του παιδιού ήταν τραγική. Εκείνο όμως πίστευε στο Θεό και στον Ιησού. Ένα σωρό "γιατί" τον βασάνιζαν. Ο ίδιος εδώ και πολλά χρόνια είχε πάψει να ενδιαφέρεται για τα πράγματα του Θεού. Τώρα όμως άρχισε να λυγίζει. Κάποια στιγμή στράφηκε προς τα επάνω και φώναξε: "Γιατί; Γιατί το επέτρεψες αυτό; Γιατί να υποφέρει αυτό το παιδί; Γιατί είναι καταδικασμένο να πεθάνει σε λίγο;"

Ο Κύριος απάντησε, "Το αγόρι αυτό είναι το πρόβατό Μου και θα επιστρέψει στο κοπάδι Μου. Έχει φέρει σε πέρας την αποστολή του που ήταν να φέρει πίσω στο κοπάδι Μου ένα άλλο χαμένο πρόβατό Μου!!! Τα μάτια του γιατρού γέμισαν δάκρυα."

Το μεσημέρι της επόμενης μέρας ο γιατρός στεκόταν δίπλα στο κρεβάτι του μικρού παιδιού και οι γονείς του στα πόδια του. Η αγωνία ήταν έκδηλη στα πρόσωπα όλων. Κάποια στιγμή ο μικρός άρχισε να συνέρχεται από τη νάρκωση. Μόλις άνοιξε τα μάτια του και είδε το γιατρό ψέλλισε: "Γιατρέ άνοιξες την καρδιά μου;" "Ναι, παιδί μου" του απάντησε ο χειρουργός. "Τι βρήκες γιατρέ;" **"Βρήκα το Χριστό εκεί"** απάντησε ο γιατρός.

Επιτέλους, φως!

"Λύχνος εις τους πόδας μου είναι ο λόγος σου, και φως εις τας τρίβους μου." Ψαλμ.119:105

Το απομονωμένο χωριό, πάνω στα βουνά, συνδέθηκε επιτέλους με το δίκτυο του ηλεκτρικού. Το έργο τελείωσε και ένας υπάλληλος της εταιρείας ηλεκτρισμού περνάει από τα σπίτια, για να βεβαιωθεί ότι όλα είναι εντάξει. Σ' ένα σπίτι, του ανοίγει μια ηλικιωμένη, σκυφτή γιαγιούλα. Τη ρωτάει αν είναι ευχαριστημένη, κι εκείνη πρόδυμα του απαντάει: «Μα βέβαια! Τώρα βλέπω πολύ καλύτερα. για να ανάβω τη λάμπα πετρελαίου το βράδυ».

Πόσοι άνθρωποι υπάρχουν, που περνούν τη ζωή τους υπηλατώντας στο σκοτάδι αυτού του κόσμου; Έχουν στη διάθεσή τους, την Αγία Γραφή, κι όμως δεν την ανοίγουν. Μπορεί τότε-τότε να διαβάζουν ένα χριστιανικό ημερολόγιο, μα αυτό δεν αρκεί. Είναι σαν να προτιμούν τη λάμπα πετρελαίου αντί για το άπλετο ηλεκτρικό φως. Γιατί ο Λόγος του Θεού είναι πραγματικά φως, οδηγός και σύμβουλος μας στις κακοτοπιές αυτής της γης, πυξίδα μας για την Ουράνια Χώρα. Φάρος της αγάπης και της σοφίας του Θεού, μέσα στις τρικυμίες της ζωής μας, μέσα στα σκοτάδια της αμαρτίας αυτού του κόσμου.

Υπήρξαν μεγάλα διαστήματα μέσα στην πορεία της Ιστορίας, όπου απαγορευόταν να έχεις μια Αγία Γραφή. Πόσες φορές οι άνθρωποι του Χριστού έβαλαν τη ζωή τους σε κίνδυνο, για να μπορούν να έχουν και να μελετούν το Λόγο του Θεού. Άλλοτε πάλι χρειάστηκε να ταξιδέψουν πολλά χιλιόμετρα, με πολλές κακουχίες, για να βρουν κάποιο κομμάτι έστω της Αγίας Γραφής. Γι' αυτούς τους πιστούς ο Λόγος του Θεού δεν ήταν απλώς φως στο μονοπάτι τους, αλλά και πηγή από όπου αντλούσαν χαρά και παρηγοριά. Οι υποσχέσεις του Θεού για την καθημερινή Του φροντίδα και πρόνοια επάνω στα παιδιά Του, αλλά και για την Ουράνια Βασιλεία Του που μας ετοιμάζει είναι που μας δίνουν χαρά και δύναμη μέσα στις δυσκολίες αυτής της ζωής.

Η προθυμία του Ελισσαιέ

«Και είπε ο Ελισσαιέ, Διπλάσια μερίδα του πνεύματός σου ας είναι πάνω μου». Β' Βασ. 2:9

Λίγο πριν αρπαχθεί στον Ουρανό, ο Ηλίας ρώτησε τον Ελισσαιέ τι θα ήθελε να του δώσει. Αν και είχε προσπαθήσει ο Ηλίας να τον απομακρύνει από κοντά του τις τελευταίες ώρες, αυτός ακολουθούσε πιστά το δάσκαλό του και η ανταμοιβή του ήταν ανάλογη της προθυμίας του.

Πολλές φορές μιλάμε για δύναμη όμως ο Ηλίας το μόνο που είχε να κάνει ήταν να προσευχηθεί, κι αν ήταν να κατεβεί φωτιά κατέβαινε, κι αν ήταν να βρέξει έβρεχε.

Ο Ελισσαιέ ζήτησε διπλή μερίδα και την πήρε. Όταν διαβάσουμε τις ζωές και των δύο, θα δούμε ότι ο Ελισσαιέ έκανε περισσότερα θαύματα από τον Ηλία. Ας μάθουμε να ζητάμε μεγάλα πράγματα κι αν είναι για τη δόξα Του ο Θεός σίγουρα θα μας τα δώσει

D.L. Moody

«Και όποιος διψάει ας έρθει, κι όποιος θέλει ας πάρει το νερό της ζωής δωρεάν» Αποκ.22:17

«Νερό μη πόσιμο» αυτή η προειδοποίηση αναγράφεται μερικές φορές πάνω από δημόσιες βρύσες, στους σταθμούς, ή μέσα στα τρένα προειδοποιώντας ότι το νερό που προσφέρεται δεν είναι απαλλαγμένο από επικίνδυνες ουσίες, δεν είναι πόσιμο. Ο Θεός δεν αρκείται όμως να βάζει τους ανθρώπους να φυλάγονται απέναντι στις βλαβερές και μολυσμένες πηγές. Τους προσφέρει ένα νερό καθαρό, διαυγές, ανεξάντλητο: το νερό της ζωής, που φέρνει την υγεία και κατευνάζει τη δίψα της ψυχής. Ακούστε την πρόσκληση του Σωτήρα *«Αν διψάει κάποιος, σ' εμένα να έρχεται και να πίνει.»* (Ιωαν.7:37). *Μάτια προσπαθείτε να σβήσετε τη δίψα της ψυχής σας στις διεφθαρμένες πηγές αυτού του κόσμου. «Όποιος πίνει από το νερό αυτό, θα ξαναδιψάσει. Μα όποιος πει από το νερό που θα του δώσω εγώ, αυτός όχι, δε θα διψάσει ποτέ.»* (Ιωαν 4:13-14). Ο Χριστός προσφέρει δωρεάν αυτό το νερό που *«αναβλύζει σε ζωή αιώνιον»*.

Ποιος θα κουβαλήσει την πέτρα;

"Όποιος θέλει να γίνει μεγάλος ανάμεσά σας, θα είναι υπηρέτης σας. Και όποιος από σας θέλει να είναι πρώτος, θα είναι δούλος όλων. Αφού και ο Γιος του Ανθρώπου δεν ήρθε για να υπηρετηθεί, αλλά για να υπηρετήσει και να προσφέρει τη ζωή Του λύτρω για χάρη πολλών». Μαρκ. 10:43-45

Ο ηγέτης κάποιας χώρας παλιά διαπίστωσε με λύπη ότι οι υπήκοοι του κοίταζαν ο καθένας το συμφέρον του και κανείς δεν νοιαζόταν για το καλό των συνανθρώπων του. Θέλησε λοιπόν να κάνει κάτι. Βγήκε έξω ένα βράδυ και τοποθέτησε στο δρόμο μια πέτρα τόσο μεγάλη που να μην μπορεί εύκολα να μετακινηθεί, αλλά να χρειάζεται κόπο και προσπάθεια. Την επόμενη μέρα παρακολουθούσε από το παράθυρό του. Πολλοί περπατούσαν, έβλεπαν την πέτρα, παρέκαμπταν και προσπερνούσαν. Κάποιος παραπονέθηκε για την κατάσταση των δρόμων. Άλλοι έλεγαν ότι κάποιος πρέπει να κάνει κάτι, οι ίδιοι όμως δεν έκαναν τίποτα.

Μετά από πολλές εβδομάδες ο βασιλιάς κάλεσε το λαό του. Όταν μαζεύτηκαν όλοι κατέβηκε από το άλο-

γό του και μετακίνησε την πέτρα. Από κάτω υπήρχε ένα κουτί με χρυσάφι με την εξής επιγραφή : «Για όποιον μπει στον κόπο να μετακινήσει αυτήν την πέτρα». Δεν υπήρχε λόγος να τους κάνει κήρυγμα. Συνειδητοποιήσαν ότι αν έστω και ένας σκεφτόταν το καλό του άλλου, θα είχε κερδίσει μια μεγάλη προσωπική ανταμοιβή.

Πολλές μεγάλες πέτρες θα είχαν βγει από τη μέση, αν ο καθένας μας σκεφτόταν να βάλει ένα χεράκι. Η κατάσταση στην οποία βρίσκεται η χώρα μας, αλλά και σχεδόν όλος ο κόσμος σήμερα, οφείλεται στο ότι ο καθένας μας σκέφτεται τον εαυτό του και το δικό του συμφέρον. Το πραγματικό συμφέρον μας όμως είναι να απαρνηθούμε τον εαυτό μας και να δώσουμε την καρδιά μας στον Ιησού Χριστό. Να την κάνει καινούργια στα χέρια Του, γεμάτη αγάπη για το Θεό και για το θέλημά Του, που περικλείει όλα όσα είναι καλά και ωφέλιμα για όλους μας.

Ας είναι η προσευχή μας ο Κύριός μας να μας κάνει δικούς Του δούλους ταπεινούς και πιστούς με καθημερινή έμπρακτη έκφραση άγιας ζωής.

Η Τζό Λάντορφ, μια χριστιανή συγγραφέας θέλοντας να μας δείξει πώς η ζωή μας μπορεί να αποκτήσει ποιότητα ακόμα και μέσα στις δυσκολίες γράφει τα εξής:

- Δεν μπορούμε να ελέγξουμε το μήκος της ζωής μας, μα μπορούμε να ελέγξουμε το πλάτος και το βάθος της.
- Δεν μπορούμε να ελέγξουμε τα χαρακτηριστικά του προσώπου μας αλλά μπορούμε να ελέγξουμε την έκφρασή μας.
- Δεν μπορούμε να ελέγξουμε τις ευκαιρίες των άλλων, μπορούμε όμως ν' αρπάξουμε τις δικές μας.
- Δεν μπορούμε να ελέγξουμε τη σχέση των άλλων με το Θεό, ούτε είναι αυτό η αποστολή μας, μπορούμε όμως να είμαστε ευτυχισμένοι με τη δική μας σχέση μ' Αυτόν.
- Δεν μπορούμε πάντοτε να ελέγξουμε το φόβο και την απογοήτευση που μας δημιουργούν τα προβλήματα της ζωής. Μπορούμε όμως να καταφεύγουμε σ' Εκείνον που είναι το πιο ασφαλές καταφύγιο.
- Δεν μπορούμε πάντοτε να ελέγξουμε τις κακοτοπιές και τις αντιξοότητες της ζωής. Μπορούμε όμως να τις ξεπεράσουμε με τη δύναμη Εκείνου.

Ας εμπιστευθούμε τον Κύριο με όλη μας την καρδιά

"Ελπίζε στον Κύριο με όλη σου την καρδιά, και μη επιστηρίζεσαι στη σύνεσή σου" (Παρ. 3:5). Πόσο καλή προτροπή είναι αυτή σε μέρες όπως οι σημερινές με θέματα που συγχύζουν την αντίληψη ακόμη και των πιο σοφών. "Εμπιστεύσου σε Μένα", λέει ο Θεός της άπειρης γνώσης και σοφίας. Τι μεγάλο φορτίο που σηκώνεται από τη φορτωμένη καρδιά, αν αντί να εστιάζουμε στις υποσχέσεις του Θεού, εστιάζουμε στα προβλήματα. Είναι ο πιστός και ικανός Θεός που μας δίνει το Λόγο Του: "σε όλους τους δρόμους σου γνώριζε Αυτόν, κι Αυτός θα διευθύνει τα βήματά σου" (εδ. 6). Μπορούμε να βασιζόμαστε σ' αυτό. Μπορούμε να Τον εμπιστευόμαστε για να πραγματοποιήσει το θέλημά Του. Μπορούμε να αναπαυόμαστε σ' αυτό το τρυφερό και δίκαιο θέλημα.

Όλοι μας χρειάζεται να εμπιστευόμαστε τον Κύριο με όλη μας την καρδιά: Οι γονείς που αγωνίζονται να διατηρήσουν ένα σπιτικό που δοξάζει το Θεό παρ' όλες τις σατανικές επιθέσεις που μπορεί να δέχεται από κάθε πλευρά. Οι επαγγελματίες και κάθε υπάλληλος, επιθυμώντας να δώσουν το παράδειγμα της χριστιανικής και έμπρακτης ακεραιότητας σε μια κοινωνία που παρακμάζει. Οι ποιμένες και άλλοι χριστιανοί διάκονοι, που ζητούν να εκπληρώσουν μια διακονία σ' αυτούς, που κάτω από τη φροντίδα τους, αντιμετωπίζουν στη ζωή τους φαινομενικά άλυτα προβλήματα.

Και ποιος γνωρίζει τι επακολουθεί; Τα μαθήματα της εμπιστοσύνης που μαθαίνουμε τώρα, θα μας βοηθήσουν ν' αντιμετωπίσουμε οτιδήποτε έρθει στη ζωή μας. Πολλοί από εμάς αναγνωρίζουμε ότι δεν είμαστε δυνατοί. Ωστόσο, ο Θεός μάς λέει μέσω του Αποστόλου Παύλου: "...Ενδυναμώνεστε..." (Εφεσ. 6:10). Μας λέει πώς να είμαστε δυνατοί: "στον Κύριο, και στην κυριαρχική εξουσία τής δυνάμεώς Του". Ο Θεός προσφέρει τον Εαυτό Του για να είναι Αυτός η δύναμή μας! Σ' Αυτόν μόνο υπάρχει ουράνια δύναμη.

Η άφθονη ζωή και η δύναμη είναι δικά μας μέσω του Αγίου Πνεύματος που κατοικεί μέσα μας. Το να είμαστε γεμάτοι από το Άγιο Πνεύμα, είναι ένα θαυμαστό προνόμιο και μια απόλυτη ανάγκη, εάν θέλουμε ν' αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις του σήμερα για τον εαυτό μας και για να κάνουμε το μέρος μας στην εξάπλωση της βασιλείας του Θεού, σύμφωνα με το θέλημά Του και την ευαρέσκειά Του.

Αν και μπορεί να νοιώθουμε ότι έχουμε λίγα να προσφέρουμε στον Κύριο για την πνευματική μάχη σήμερα, ας παρέχουμε πλουσιοπάροχα στην ψυχή μας, το Λόγο του Θεού, μεγαλώνοντας όλο και περισσότερο στην πίστη, κάνοντας τις υποσχέσεις δικές μας. Σκεφτείτε τι θα γίνει αν η πίστη μας γίνει αποτελεσματική για την αναζωπύρωση! Πόσους κερδίζει η αναζωπύρωση στη Βασιλεία των Ουρανών! Μακάρι να μας αξιώσει όλους μας ο Θεός, να κρατήσουμε τις υποσχέσεις Του και να Τον εμπιστευτούμε για θαυμαστές ενέργειες του Αγίου Πνεύματος στη χώρα μας και στον κόσμο.

Ίσως να κάνεις κάτι που ο Θεός σου έχει αναθέσει να κάνεις, αλλά όταν κοιτάς τριγύρω, βλέπεις άλλους που αισθάνονται ότι μπορούν να το κάνουν πολύ καλλίτερα από εσένα. Οι ικανότητές τους και η προσωπικότητά τους υπερτερούν κατά πολύ από τις δικές σου. Μη χάνεις το κουράγιο σου. Η αλήθεια είναι ότι αυτοί είναι τόσο δυνατοί, που θα στηρίζονταν στις δικές τους δυνάμεις για να κάνουν το έργο σου, αν ήταν στο χέρι τους. Η επίγνωση της ανεπάρκειάς σου και η εξάρτησή σου από το Θεό, είναι αυτό που Τον ευαρεστεί για να σ' ευλογήσει και να σε χρησιμοποιήσει αποτελεσματικά. Ο Απόστολος Παύλος το συνειδητοποίησε αυτό, όταν είπε: "...Όταν είμαι αδύναμος, τότε είμαι δυνατός" (Β' Κορ. 12:10).

Το μεγαλύτερο κίνητρο αναζωπύρωσης

Ας κρατήσουμε προσηλωμένο το βλέμμα μας στα ανώτερα ύψη του αιώνιου σχεδίου του Θεού για όλους τους ανθρώπους όλων των εθνών. Στο οικοδόμημα της βασιλείας του Θεού, η αναζωπύρωση παίζει σημαντικό ρόλο. Με την ολοκλήρωση αυτής της γενιάς και τα εγκαίνια της επομένης, η αναζωπύρωση παίζει ρόλο. Στην επάνοδο του Ουράνιου Βασιλεία, η αναζωπύρωση παίζει ρόλο.

Μακάρι το μεγαλύτερο κίνητρό μας, καθώς ζητάμε αναζωπύρωση, να είναι η τιμή και η δόξα του Θεού. Εκείνος δοξάζεται πιο πολύ σε μια εκκλησία χωρίς κηλίδα ή ρυτίδα ή ό,τιδήποτε σχετικό. Η επιθυμία του Θεού είναι να έχει ένα Σώμα που να ταιριάζει στον ένδοξο Ιησού Χριστό. Δοξάζεται σε μια εκκλησία γεμάτη από το Άγιο Πνεύμα, που περπατά εν Πνεύματι, υπάκουη και άγια, που να ευαρεστείται στο Θεό, με άφθονη αγάπη και χαρά που υπερχειλίζει. Μπροστά σε μια τέτοια εκκλησία, η αμαρτία και ο σατανάς πτώνται και οι υυχές απελευθερώνονται.

Η πρωινή οικογενειακή προσευχή

Ω Θεέ, καθώς το πρωί έχει έρθει, έτσι και ο Ήλιος της δικαιοσύνης να έρθει επίσης σ' εμάς. Απομάκρυνε τα σύννεφα του σκότους από εμάς, και ας γίνουμε φως εν Κυρίω. Δώσε μας τη δύναμη να αφήσουμε πίσω μας όλα τα έργα του σκότους, ο,τιδήποτε ανήκει στην παλιά φύση και να φορέσουμε τα ρούχα του φωτός, κάνοντας τα έργα της ημέρας και όχι της νύχτας. Το φως μας ας φέξει ανάμεσα στους ανθρώπους, ώστε βλέποντάς μας, να δοξάζουν Εσένα.

Θέλουμε ν' αυξανόμαστε στη χάρη. Καθώς το ελάφι επιποθεί τα ρυάκια, έτσι η ψυχή μας να Σε επιθυμεί. Η ψυχή μας να διψά για το Θεό, για το ζωντανό Θεό. Τίποτε άλλο δεν θα την ικανοποιήσει. Αυτός ο κόσμος δεν έχει τίποτα να δώσει για τις ανάγκες της πνευματικής φύσης. Ας μην προσπαθούμε να ταΐσουμε τον εαυτό μας με κάτι που δεν είναι ψωμί, αλλά ας μάθουμε να φέρνουμε όλες μας τις ανάγκες σε Εσένα, γιατί μόνο Εσύ μπορείς να τις ικανοποιήσεις.

Ερχόμαστε σ' Εσένα στο ξεκίνημα της μέρας, έτσι ώστε να έχουμε την ευλογία Σου καθ' όλη τη διάρκειά της. Τίποτε δεν είναι πλήρες χωρίς Εσένα. Καθώς τα λουλούδια χρειάζονται τη δροσιά και την ηλιοφάνεια για να γίνουν ευωδιαστά, έτσι και η ζωή μας χρειάζεται την ευλογία Σου για να γίνει αληθινά χαρούμενη. Βάλε το χέρι Σου πάνω στο κεφάλι μας, καθώς γονατίζουμε μπροστά Σου. Κατεύθυνε τα πόδια μας σε όλα τα μονοπάτια της ημέρας. Θέλουμε να εκτελέσουμε το δικό Σου σχέδιο, όχι το δικό μας. Κατεύθυνε τα βήματά μας στο Λόγο Σου. Δώσε μας τα καθήκοντά μας όσο προχωρούμε. Βοήθησέ μας να είμαστε αληθινοί, τίμιοι και επιμελείς σε λόγια και έργα.

Βγαίνουμε έξω τώρα στο Όνομα του Σωτήρα μας και Σου ζητούμε να μας αναλάβεις και να μας χρησιμοποιήσεις να κάνουμε το θέλημά Σου και να ευλογήσουμε άλλους που βρίσκονται γύρω μας. Στα ζητάμε όλα για χάρη του Χριστού. Αμήν.

Ένα σπίτι για πούλημα...

Κάποιο αντρόγυνο, παρασυρμένο από το ρεύμα του κόσμου και από αυτά που έλεγαν οι γνωστοί και οι φίλοι τους αποφάσισαν να πουλήσουν το σπίτι τους και να πάρουν ένα άλλο πιο καλό. Ένα σπίτι πιο άνετο, πιο μεγάλο, με μεγαλύτερο πλούτο και πολυτέλεια. Ένα σπίτι που θα τους έφερνε πιο κοντά στην καλή κοινωνική τάξη. Βέβαια, και το δικό τους ήταν σε καλή και ακριβή συνοικία, και ήταν αρκετά μεγάλο και άνετο. Νιώθανε όμως, πως για να μην περιθωριοποιηθούν έπρεπε να κάνουν ό,τι κάνουν και οι άλλοι. Να αλλάξουν σπίτι!!!

Φώναζαν το μεσίτη και του ανέθεσαν να το πουλήσει. Του είπαν πως σκόπευαν μετά να αγοράσουν ένα πιο εντυπωσιακό. Ο μεσίτης γύρισε όλο το σπίτι από την μια άκρη έως την άλλη και από το υπόγειο έως τον πάνω όροφο με τα υπνοδωμάτια. Τράβηξε μάλιστα και μερικές έγχρωμες φωτογραφίες, τόσο απ' έξω όσο και από μέσα, για να τις δείχνει στους υποψήφιους αγοραστές. Φεύγοντας τους διαβεβαίωσε πως το σπίτι τους θα πουλιόταν πολύ σύντομα και τους συνέστησε να κοιτάζουν να βρουν άλλο για να μετακομίσουν αμέσως.

Το ζευγάρι από την επομένη άρχισε

να γάχνει στις αγγελίες των εφημερίδων για να πάρει μια ιδέα και στη συνέχεια να υποδείξει στο μεσίτη κάποια συγκεκριμένα για να προχωρήσει τη διαδικασία αγοράς.

Κάποια μέρα, διαβάζοντας τις αγγελίες πρόσεξαν κάποια που έδειχνε να ταιριάζει πολύ στις επιθυμίες τους και στις προδιαγραφές τους. Ήταν ακριβώς έτσι όπως είχαν ονειρευτεί να είναι το νέο τους σπίτι. Κάτι διαφορετικό, κάτι που θα εντυπωσίαζε τους γνωστούς τους. Η τιμή ήταν μέσα στις δυνατότητές τους. Βιάστηκαν λοιπόν να επικοινωνήσουν με το τηλέφωνο που έδινε η αγγελία. Αφού έδωσε το όνομά του και πριν προλάβει να αντιδράσει ο μεσίτης είπε: "Το σπίτι που περιγράφεται στην αγγελία σας είναι αυτό που ονειρευόμασταν η σύζυγός μου και εγώ." Και ο μεσίτης από την άλλη άκρη της τηλεφωνικής γραμμής ακούστηκε να λέει: "Μα αυτό είναι το σπίτι σας!!! Είναι αυτό που μου αναδέσατε να πουλήσω!!!"

Αυτό είναι άλλη μια επαλήθευση του ανθρώπινου κανόνα που λέει πως ο άνθρωπος δεν είναι ευχαριστημένος με ό,τι έχει ή την κατάσταση που βρίσκεται: "Όταν κάνει ζέστη, θέλει το κρύο. Και όταν κάνει κρύο, θέλει ζέστη. Πάντοτε θέλει αυτό που δεν έχει!!!"

Υπάρχει διαφορά ανάμεσα στο να παραιτηθώ από τη ζωή μένοντας στο περιθώριό της και στο να αποδεχθώ το θέλημα του Θεού, χωρίς γογγυσμό, παραδίδοντας τη ζωή μου τα χέρια Του.

Παραίτηση είναι υποταγή στη μοίρα.

Αποδοχή είναι υποταγή στο Θεό.

Η παραίτηση λέει: "δεν μπορώ"

Η αποδοχή λέει: "Ο Θεός μπορεί"

Η παραίτηση παραλύει τη ζωή.

Η αποδοχή δίνει δύναμη στη ζωή.

Η παραίτηση λέει: "Όλα τέλειωσαν για μένα"

Η αποδοχή λέει: "Ιδού εγώ Κύριε. Τι θέλεις να κάνω;"

Η παραίτηση λέει: "Είμαι μόνος"

Η αποδοχή λέει: "Ο Κύριος είναι μαζί μου"